

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 maja 1977 r.

w sprawie opodatkowania zagranicznych osób fizycznych i osób prawnych.

Na podstawie art. 11 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku obrotowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 338 i z 1976 r. Nr 40, poz. 232), art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339 i z 1976 r. Nr 40, poz. 231), art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 7, poz. 41 z późniejszymi zmianami), art. 3, art. 5 ust. 1, art. 18 ust. 1, art. 101 ust. 5 i art. 102 ust. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami) oraz art. 3 ust. 1, art. 10, art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie reguluje zasady opodatkowania podatkami obrotowym, dochodowym i od wynagrodzeń osób fizycznych i osób prawnych, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, wykonujących działalność zarobkową lub osiągających dochody na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej albo osiągających wynagrodzenia za pracę wykonywaną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Za działalność zarobkową w zakresie handlu zagranicznego wykonywaną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uważa się sprzedaż towarów przez osoby, o których mowa w ust. 1, bez względu na miejsce zawarcia kontraktu, jeżeli osoby te mają na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedstawicielstwo, oddział lub biuro, działające na podstawie udzielonego zezwolenia.

3. Opodatkowaniu na zasadach ustalonych w rozporządzeniu podlegają również osoby fizyczne mające obce obywatelstwo, które uzyskały karty stałego pobytu na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i prowadzą działalność gospodarczą w zakresie rzemiosła, handlu wewnętrznego i usług gastronomicznych, usług hotelarskich oraz innych usług na podstawie zezwoleń wydanych przez właściwe terenowe organy administracji państwowej w trybie określonym odrębnymi przepisami — przez okres dziesięciu lat podatkowych, począwszy od roku podatkowego następującego po roku, w którym uzyskały kartę stałego pobytu.

§ 2. 1. Zwalnia się od podatku obrotowego działalność budowlaną lub montażową prowadzoną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, jeżeli świadczenia są wykonywane na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej. Osoby te zwalnia się również od podatku dochodowego, jeżeli budowa lub montaż nie trwa dłużej niż sześć miesięcy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób, które prowadzą działalność budowlaną lub montażową na podstawie zezwoleń na wykonywanie rzemiosła, wydanych przez właściwe terenowe organy administracji państwowej.

§ 3. 1. Zwalnia się od podatku obrotowego działalność zarobkową w zakresie handlu zagranicznego prowadzoną na własny rachunek przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, jeżeli kontrahentami tych osób na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej są wyłącznie jednostki gospodarki uspołecznionej.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, wykonujące działalność zarobkową w zakresie handlu zagranicznego w imieniu i na rachunek innych osób fizycznych i osób prawnych nie mających na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej miejsca zamieszkania lub siedziby i otrzymujące z tego tytułu prowizję są obowiązane opłacać podatek obrotowy w wysokości 10% otrzymanej prowizji.

3. Zwalnia się od podatku dochodowego osoby, o których mowa w ust. 1, od dochodów z działalności zarobkowej w zakresie handlu zagranicznego, prowadzonej na własny rachunek, jeżeli osoby te przeprowadzają wszystkie transakcje za pośrednictwem polskiego przedsiębiorstwa przedstawicielskiego.

§ 4. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego działalność zarobkową prowadzoną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez ośrodki kulturalne państw obcych, jeżeli prowadzenie takiej działalności przez polskie ośrodki kulturalne na obszarze tych państw jest zwolnione od opodatkowania.

§ 5. Zwalnia się od podatku dochodowego osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą od dochodów z tytułu odsetek od kredytów udzielonych polskim jednostkom gospodarki społecznej pod warunkiem, że państwo, na którego obszarze osoba ta ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, nie pobiera podatku dochodowego od takich samych dochodów osiąganych przez polskie jednostki gospodarki społecznej.

§ 6. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego osoby określone w § 1 ust. 1 i 3, które na podstawie zezwoleń wydanych przez właściwe terenowe organy administracji państwowej prowadzą działalność gospodarczą w zakresie usług hotelarskich — w okresie 3 lat, a w zakresie rzemiosła, handlu wewnętrznego, usług gastronomicznych oraz innych usług — w okresie 2 lat od rozpoczęcia działalności.

2. Podatek dochodowy od dochodów osób, o których mowa w ust. 1, z działalności gospodarczej nie zwolnionej od opodatkowania pobiera się według skali określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1972 r. Nr 53, poz. 339 i z 1976 r. Nr 40, poz. 231), nie wyższy jednak niż 50% dochodu.

3. Podatek obrotowy od obrotów z usług hotelarskich świadczonych przez osoby, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem prowadzenia pensjonatów i obozowisk turystycznych, obniża się do 8% w okresie 10 lat od rozpoczęcia działalności.

§ 7. 1. Jeżeli zachodzą okoliczności określone w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym lub ustalenie dochodu na podstawie ksiąg handlowych nie jest możliwe, dochód ustala się w drodze oszacowania przy zastosowaniu norm zysku w stosunku do obrotu w wysokości:

- 1) 10% — z działalności budowlanej lub montażowej,
- 2) 5% — z działalności w zakresie handlu zagranicznego,
- 3) 60% — od obrotów z prowizji,
- 4) 20% — z pozostałej działalności.

Jeżeli jednak dana osoba udowodni, że wynikający z bilansu udział zysku w obrocie z jej działalności zarobko-

wej za granicą i na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jest niższy, dochód ustala się przy przyjęciu tego niższego udziału, nie niższego jednak niż 3%.

2. Za obrót z działalności w zakresie handlu zagranicznego uważa się wartość towarów sprzedanych polskim odbiorcom bez względu na miejsce zawarcia kontraktu. Wartość tę ustala się według cen określonych w kontrakcie. Jeżeli cena obejmuje również koszty dostawy towaru do odbiorcy, wartość zmniejsza się o udowodnione koszty transportu i ubezpieczenia.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do osób, o których mowa w § 6, prowadzących działalność gospodarczą określoną w tym przepisie.

§ 8. Osoby, o których mowa w § 1 ust. 1 i 3, z wyjątkiem prowadzących działalność określoną w § 6 oraz osiągających przychody lub dochody wymienione w § 9 ust. 1 i § 10, są obowiązane:

- 1) prowadzić księgi handlowe; księgi dla działalności handlowej prowadzonej na własny rachunek powinny obejmować wszystkie obroty ze sprzedaży towarów polskim odbiorcom, bez względu na miejsce zawarcia kontraktu,
- 2) w terminie do dnia 15 każdego miesiąca składać Urzędowi Dzielnicowemu Warszawa-Sródmieście deklaracje o osiągniętym obrocie i dochodzie za miesiąc ubiegły oraz wpłacać zaliczki na podatki obrotowy i dochodowy albo tylko na podatek dochodowy, jeżeli dana działalność zarobkowa jest zwolniona od podatku obrotowego,
- 3) w terminie do końca lutego każdego roku składać Urzędowi Dzielnicowemu Warszawa-Sródmieście zeznanie o osiągniętym obrocie i dochodzie za rok ubiegły oraz dopłacać różnicę pomiędzy kwotą podatku przypadającą od zeznanego obrotu i dochodu albo tylko dochodu a sumą wpłaconych zaliczek; jeżeli z zeznania wynika nadpłata, zalicza się ją na poczet bieżących należności, a w razie ich braku — zwraca się podatnikowi.

§ 9. 1. Podatki obrotowy i dochodowy pobiera się od osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą w formie ryczałtu:

- 1) od przychodów z tytułu należności za wywóz ładunków i pasażerów przyjętych do przewozu w portach polskich przez zagraniczne przedsiębiorstwa morskiej żeglugi handlowej, z wyjątkiem ładunków i pasażerów tranzytowych — w wysokości 10% tych przychodów,
- 2) od przychodów uzyskanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez zagraniczne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej — w wysokości 10% tych przychodów,
- 3) od przychodów uzyskanych z działalności widowiskowej, rozrywkowej lub sportowej wykonywanej przez przedsiębiorstwa zagraniczne, a organizowanej przez polskie przedsiębiorstwo imprez artystycznych lub rozrywkowych — w wysokości 12% należności za świadczone usługi.

2. Zwalnia się od podatków obrotowego i dochodowego przedsiębiorstwa żeglugi morskiej i powietrznej tych państw, w których polskie przedsiębiorstwa żeglugi morskiej i powietrznej są zwolnione od takich podatków.

§ 10. 1. Podatek dochodowy od dochodów uzyskanych na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przez osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą z praw majątkowych i kapitałów, a w szczególności z opłat za udostępnienie prawa do eksploatacji wynalazków, metod produkcji, znaków towarowych i praw autorskich, z opłat za wynajem filmów i udostępnienie ich do wyświetlania w kinach i telewizji, z odsetek od udzielanych kredytów oraz dywidend i innych dochodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, pobiera się w formie ryczałtu w wysokości 30% przychodu.

2. Podatek dochodowy w formie ryczałtu od dywidend i innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych może być obniżony udziałowcom poszczególnych osób prawnych na wniosek Ministra Handlu Zagranicznego i Gospodarki Morskiej.

§ 11. Podatek od wynagrodzeń od przychodów z tytułu twórczości lub działalności naukowej, oświatowej, artystycznej, literackiej i publicystycznej, przekazywanych za granicę w walucie zagranicznej, pobiera się w wysokości 30% wypłacanego wynagrodzenia bez odliczenia kosztów uzyskania.

§ 12. 1. Do poboru podatków obrotowego i dochodowego w formie ryczałtu od przychodów określonych w § 9 ust. 1, podatku dochodowego w formie ryczałtu od dochodów określonych w § 10 oraz podatku od wynagrodzeń od przychodów określonych w § 11 obowiązane są jako płatnicy jednostki gospodarki uspołecznionej wypłacające należności z tytułów wymienionych w tych przepisach, przy każdej wypłacie należności.

2. Płatnicy przekazują pobrany podatek na rachunek budżetu dzielnicy Warszawa-Sródmiście w terminie do dnia 10 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły, składając równocześnie wykazy zawierające dane dotyczące osoby podatnika, tytułu i kwoty wypłaconej należności oraz rodzaju i kwoty pobranego podatku.

3. Płatnicy pobierający podatek od dochodów określonych w § 10 oraz od przychodów określonych w § 11 obowiązani są wydawać podatnikom zaświadczenia o wy-

sokości pobranego podatku, sporządzone według ustalonego wzoru.

§ 13. Osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania za granicą, przebywające na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i otrzymujące wynagrodzenie za pracę wykonywaną na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — bez względu na miejsce wypłaty tych wynagrodzeń — obowiązane są w terminie siedmiu dni po upływie miesiąca, w którym otrzymały wynagrodzenie, obliczyć należny podatek od wynagrodzeń i wpłacić go na rachunek budżetu rady narodowej stopnia podstawowego, właściwej według miejsca pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, składając równocześnie deklarację, w której wymieniają kwotę wynagrodzenia i kwotę podatku oraz sposób obliczenia kwoty podatku. Jeżeli wynagrodzenie jest wypłacane przez płatnika w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, do obliczenia i poboru podatku od wynagrodzeń jest obowiązana osoba wypłacająca wynagrodzenie.

§ 14. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się przepisy o podatkach obrotowym, dochodowym i od wynagrodzeń oraz o postępowaniu podatkowym i zobowiązaniach podatkowych, dotyczące osób fizycznych i osób prawnych nie będących jednostkami gospodarki uspołecznionej, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 15. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa stanowi inaczej.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 listopada 1973 r. w sprawie opodatkowania osób zamieszkałych lub mających siedzibę za granicą, osiągających przychody na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 46, poz. 274).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1977 r.

Minister Finansów: w z. M. Krzak